

Frenštát pod Radhoštěm-cyklotramp 2008

Nemyslím si, že bych to měl být právě já, který by měl hodnotit letošní prázdninový cyklotramp. Ne že bych se na to necítil, ale proto, že poslední roky přijíždí náš rodinný team na místo pobytu mezi posledními ne-li poslední a tradičně bývá i na čele konvoje opouštějícího tábořiště.

Nicméně a pravděpodobně za trest, že tomu tak bylo i letos, nařídil mi Studna abych tak učinil já za něho neboť na schůzi nebude. Mimochodem, Lád'a dnes někde na Šumavě vybírá vhodné kempoviště pro letošní výpravu... Ale nebudeme předbíhat.

Takže:

Ani v loňském roce jsme neustoupili od tradice. Než jsme se nadáli uteklo jaro a byl tu začátek prázdnin. Začátek prázdnin, tradiční termín ve kterém vyjíždí naše cykloparta za dobrodružstvím a poznáním krás po vlastech českých.

I tomu loňskému cyklotrampu předcházela pečlivý výběr lokality, výběr, který již po několik let svěrujeme bratru Studničkovi.

Reference o kempu a možnostech cestování v daném prostoru, které předložil náš kvartýrmachr na schůzi vedení oddílu, přesvědčily i odpůrce cestovat tak daleko, odpůrce ke kterým jsem, přiznávám se, patřil také.

No a tak se někdy od začátku června začalo v řadě koberovských domácností zpívat Beskyde Beskyde, bača Brožek rozdával rady kterak se zachovat při střetu s beranem ve volném terénu a pila se slivovice, abychom až tam přijedeme byli jak se říká v obraze a ne hned pod vobraz - vždyť připraveným štěstí přeje.

Ze stejných tréninkových důvodů jsou již od jara podnikány individuální i skupinové cyklistické výlety po okolí, vyskytují se mezi námi i tací, kteří mají takto nakrouženo před odjezdem přes 3000 km. Tato informace může působit kontraproduktivně při získávání dalších případných zájemců, a proto nutno dodat, že takto postižení jsou v naší partě výjimkou, že zde převládá rekreační jádro ve kterém se na chvostě pelotonu pohybují skuteční borci, kteří na start výpravy přicházejí s nulou na cyklocomputeru.

Do kempu ve Frenštátě pod Radhoštěm, který byl letos vybrán se sjíždíme od pátku do neděle.

Po zhruba pěti hodinách úmorné cesty nás vítá nádherný špičkový kemp na okraji města, města obklopeného zalesněnými vrcholy Beskyd přímo vybízejících „Pojď, pojď sem nahoru“. Výzev, kterým nelze odolat.

Kulisu kempu dokresluje rozsáhlé městské koupaliště v těsném sousedství, koliba a nedaleký market nenechávají nikoho na pochybách, že strádat nebudeme.

No a pak už začíná ten týden pohody na který se po celý rok těšíme, a který tak strašně rychle uteče. Týden zážitků a večerních vzpomínek u ohně, týden sportu, zábavy a rekreace.

Ani ten loňský neprobíhal jinak. Odehrával se v režii krásného letního počasí ve kterém jsme absolvovali mnoho kvalitních cyklotrampských kilometrů podhůřím i přes vrcholy Beskyd a viděli mnoho zajímavých věcí, seznámili se s řadou vlastivědných informací.

Do kraje jsme mohli pohlédnout z Pusteven, Radhoště, Lysé Hory, Velkého Javorníku i dalších kopců. Pohyb koberovského cyklotrampa byl zaznamenán dokonce až na slovenské hranici při jednom delším individuálním výletu.

Bez povšimnutí nelze ponechat ženský cykloorientační prvovýstup západní stěnou Velkého Javorníku, který absolvovala dvojice Nováková, Justrová bez kyslíkových přístrojů mimo cyklistické trasy, kolmo s kolem volným terénem, přelézající polomy a jiné terénní překážky až na vrchol. Výstup, který bude ještě dlouho vzpomínán jako jeden z nejnepohodnějších sportovních výkonů v naší TJ v loňském roce.

Vzpomínky účastníků vedou nejen do hor, ale i do měst, Štramberka, Kopřivnice, Rožnova

k vodní nádrži na Morávce, ale také do hospod, krčem a cukráren, které jsme na našich cestách po Beskydech a při ochutnávkách místních specialit navštívili.

Ne vždy se nám jelo dobře, ne vždy nám bylo hej.

Karambolu se nevyhnula Hanka, která skončila po pádu přes řídítka na ošetřovně v nemocnici.

Doslova o život šlo i dalším dvěma nejmenovaným cyklistkám jedoucích z posledních sil, ke kterým se v kopcích a úmorném vedru na cestě z Kopřivnice přibližoval zezadu podezřelý stařík na kole s kosou.

Sahnout ke dnu si bylo třeba v závěru stoupání na Lysou Horu, kdy jsme s Járrou nezvolili asi správnou cestu a kola nesli na zádech asi 3 km mezi balvany. V závěru doslova horolezeckým výstupem. No a zadky všech dostaly doslova na frak po kamenité cestě z Pusteven na Radhošť a zpět. Tam to byla ale daň za použití lanovky některých cyklistů. Patří, patří, patří...

Přátelé, já nemám co dodat, všichni co tam byli a že nás bylo přes 40, mohou potvrdit, že to bylo opravdu vydařený. Kemp, příroda, okolí, pohoda... a že máme opět na co vzpomínat.

Počasi přálo až na závěrečné balení v dešti, ale o tom jsem si nechal již jen vyprávět....

Končím toto svědectví o cyklotrampu v roce 2008 a těším se s Vámi na 18. ročník této tradiční prázdninové akce v roce 2009.

S cyklotrampským pozdravem „Nepíchej na cestách“

Zdeněk Novák